

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoCsp/35/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4321200092
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4321200092.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a sudcov JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Ingrid Doležajovej, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený: Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: X. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom K., o zaplatenie 219,40 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 5Csp/2/2021-116 zo dňa 12. júla 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa prostredníctvom podanej žaloby domáhal proti žalovanému zaplatenia peňažnej sumy vo výške 219,40 eur s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.03.2019, ktorá bola uzavretá medzi postupcom - B. S., s. r. o. a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Okrem toho postupca - právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli dňa 13.02.2017 zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. XXXXXXXXX, predmetom ktorej bol okrem iného záväzok postupcu zriadiť a poskytovať službu - nájom koncového zariadenia, aktivačný poplatok za STB ako aj základná inštalácia technikom v súlade so všeobecnými podmienkami pre poskytovanie verejných služieb a tiež cenníkom, pričom žalovaný sa zaviazal riadne a včas platiť cenu za zariadenie a poskytovanie služieb podľa zvoleného programu. Následne za poskytnuté služby vystavil právny predchodca žalobcu faktúry s tým, že v rámci faktúry č. XXXXXXXXXX si postupca uplatňuje aj pokutu za nevrátenie zariadení špecifikovaných v zmluve z titulu porušenia zmluvnej povinnosti vrátiť žalovaným po ukončení zmluvy predmetné technické zariadenia. Keďže žalovaný riadne a včas nezaplatil dohodnutú cenu tak právny predchodca žalobcu odstúpil od zmluvy v súlade s § 44 ods. 1 písm. b) zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavuje sumu 228,40 eur s tým, že žalobca si v rámci svojho dispozičného uplatnenia uplatňuje len nárok vyplývajúci z faktúry č. XXXXXXXXXX na sumu 219,40 eur. Následne prvoinštančný (okresný) súd výzvou v zmysle § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP) vyzval žalovaného aby sa vyjadril k podanej žalobe, pričom žaloba spolu s touto výzvou mu bola doručená dňa 10.03.2021. Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril.

2. Po prejednaní veci na nariadenom pojednávaní konanom v neprítomnosti strán sporu Okresný súd Levice ako súd prvej inštancie po vykonaní dokazovania listinnými dôkazmi zhora označeným napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že žalobu zamieťa a súčasne o trovách strán sporu voči sebe navzájom rozhodol tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznáva.

3. Skutkový stav sporu súd prvej inštancie zistil nasledovne:

Právny predchodca žalobcu - B. S., s. r. o. uzavrel so žalovaným zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. XXXXXXXXX, na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytovať žalovanému služby „S. K.“ základný balík a „S. C. G.. Tiež mu poskytol zariadenie „G.“ ako aj Smart kartu, diaľkový ovládač, zdrojový kábel, adaptér a scart kábel. Žalovaný sa na základe takto uzavretej zmluvy zaviazal po dobu 24 mesiacov od uzavretia tejto zmluvy zotrvať v zmluvnom vzťahu a využívať poskytnuté služby. Tiež sa zaviazal platiť dojednané poplatky v zmysle vystavených faktúr. Pre porušenie zmluvnej povinnosti si zmluvné strany dohodli zmluvnú pokutu. Následne právny predchodca žalobcu faktúrami zo dňa 22.06.2017, 24.07.2017, 25.08.2017 22.09.2017, 24.10.2017 22.11.2017 vyúčtoval žalovanému sumu 1,50 eur mesačne za nájom koncového zariadenia. Okrem toho faktúrou zo dňa 29.01.2018 tiež vyúčtoval sumu 219,40 eur za dodané služby ako aj pokuty za nevrátenie scart kábla, diaľkového ovládača, koncového zariadenia, Smart karty, zdrojového kábla, pokutu za porušenie záväzku viazanosti. Súčasťou zmluvy boli aj všeobecné podmienky pre poskytovanie verejných služieb, osobitné podmienky pre poskytovanie služieb internetového prístupu, ako aj osobitné podmienky pre poskytovanie služieb mobilnej televízie B. M. ktoré bližším spôsobom upravovali zmluvné práva a povinnosti. Zároveň súčasťou zmluvy bol aj cenník pre poskytovanie verejných služieb, v zmysle ktorého si právny predchodca žalobcu účtoval jednotlivé poplatky. Následne právny predchodca žalobcu odstúpil od zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a to listom zo dňa 14.12.2017 s účinnosťou k 31.12.2017 s poukazom na § 44 ods. 10 písm. b) zákona č. 351/2011 Z. z., pretože žalovaný nezaplatil cenu za poskytnuté služby ani do 60 dní po ich splatnosti. Aktuálny záväzok žalovaného predstavoval sumu 9,- eur. Následne právny predchodca žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.03.2019 v spojení s prílohami k zmluve o postúpení pohľadávok postúpil predmetné pohľadávky z jednotlivých faktúr na žalobcu. Žalobca oznámil listom zo dňa 09.05.2019, že pohľadávka bola postúpená na žalobcu. Pokusom o zmier zo dňa 13.11.2020 právny zástupca žalobcu vyzýval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy. Súd zároveň výzvou vyzval právneho zástupcu žalobcu aby preukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky, pričom právny zástupca žalobcu elektronickým podaním zo dňa 17.03.2021 poukázal na skutočnosť, že k odstúpeniu došlo k poukazom na všeobecné podmienky, článok 6 bod 9 písm. b), resp. s poukazom na § 44 ods. 11 písm. b) zákona č. 351/2011 Z. z. z dôvodu, že žalovaný nezaplatil cenu za poskytnuté služby ani do 45 dní po dni splatnosti. Tiež žalobca uviedol, že predložil odstúpenie od zmluvy, na základe ktorého postupca odstúpil od zmluvy s tým, že z tohto odstúpenia vyplýva, že žalovaný nezaplatil cenu za poskytnuté služby ani do 60 dní po dni splatnosti. Okrem toho podľa § 151 ods. 1 CSP, žalovaný žiadnym spôsobom nenamietal, resp. nepoprel doručenie odstúpenia, a preto žalobca považuje doručenie odstúpenia od zmluvy za nesporné skutkové tvrdenie, ktoré nie je v konaní potrebné preukazovať. Tiež ukončenie alebo neukončenie zmluvného vzťahu nemá na uplatnený nárok žiadny vplyv, pretože ten žalobca odvodzuje od faktúr vystavených na základe riadne uzavretej zmluvy. Pokiaľ ide o ustanovenie § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách, resp. o časť 3 článku 3, bod 1 písm. i) všeobecných podmienok pre poskytovanie verejných služieb, tak je potrebné uviesť, že žalovaný bol pred postúpením pohľadávky na žalobcu v omeškaní s úhradou svojho peňažného záväzku dlhšie ako 90 dní, o čom v konaní boli doložené aj postupcom vystavené a žalovaným neuhradené faktúry. Žalovaný tak bol pred postúpením pohľadávky v omeškaní s úhradou uvedených faktúr po dobu dlhšiu ako 90 dní a zároveň bol na úhradu vyzvaný, o čom žalobca v konaní doložil neuhradené faktúry. Podľa názoru žalobcu tak boli splnené všetky zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky.

4. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie, s poukazom na zistený skutkový stav sporu, citované ustanovenia Občianskeho zákonníka (OZ - zákon č. 40/1964 Zb. - § 52 ods. 1, 3 a 4, § 524 ods. 1 a 2, § 525 ods. 1 a 2) a citované ustanovenia zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách (§ 43 ods. 1, 2, 13 a § 44 ods. 1 a 2), odôvodnil nasledovne:

Po vykonanom dokazovaní súd považoval za nesporné, že právny predchodca žalobcu a žalovaný platným spôsobom uzavreli vyššie uvedenú formulárovú zmluvu, pričom právny predchodca žalobcu pripravil takýto návrh predmetnej zmluvy s tým, že žalovaný nemohol obsah takejto zmluvy ovplyvniť, ale musel ich prijať ako celok alebo odmietnuť. Preto medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol spotrebiteľsko-právny vzťah, pretože právny predchodca žalobcu poskytoval elektronické služby žalovanému, pričom tieto služby poskytoval v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti /ide o skutočnosť všeobecne známu z činnosti súdu, ako aj vyplývajúcu z Obchodného registra/. Zároveň žalovaný uzatváral takúto zmluvu ako fyzická osoba - nepodnikateľ a v konaní nebolo preukázané a ani tvrdené, že by pri uzatváraní a plnení uzavretej zmluvy konal žalovaný v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a preto žalovaný má postavenie spotrebiteľa v zmysle §

52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Zároveň mal právny predchodca žalobcu postavenie dodávateľa v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Keďže žalobca si uplatňoval v súdnom konaní voči žalovanému postúpené peňažné pohľadávky, ktoré vyplývajú z jednotlivých vystavených faktúr, tak najskôr súd preskúmal aktívnu legitimáciu žalobcu. Žalobca na preukázanie účinného postúpenia pohľadávok vychádzal z toho, že postačuje na preukázanie svojej aktívnej legitimácie preukázať oznámenie o postúpení žalovanému, zmluvu o postúpení pohľadávok, jednotlivé faktúry, ktoré možno považovať za osobitné výzvy, prípadne nesporné tvrdenie o tom, že došlo k odstúpeniu od zmluvy z dôvodu neplatenia úhrad za poskytnuté služby. Takéto tvrdenie však podľa názoru súdu neobstojí, pretože ide vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti o spotrebiteľský vzťah, a preto: „V priestore spotrebiteľského práva a súdneho konania však je treba vyhodnocovať otázku vecnej legitimácie strán sporu (no najmä dodávateľa, podnikateľa) v rozsahu celého okruhu otázok spojených s platnosťou, účinnosťou, či účinkom postúpenia pohľadávky na podklade zmluvy, čo v sebe zahŕňa aj potrebu skúmania dovolenosti postúpenia pohľadávky. Dovolenosť postúpenia pohľadávky okrem základných podmienok upravených vo všeobecnom súkromnoprávnom predpise upravujú aj osobitné zákony upravujúce bankové, telekomunikačné, alebo iné právne vzťahy. Nutnosť preskúmania dovolenosti postúpenia pohľadávky (a platnosť postúpenia) v aj spotrebiteľských vzťahoch bola potvrdzovaná aj judikatúrou (k tomu pozri rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. marca 2018, sp. zn. 7 Cdo 26/2017).“ /uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 5Co/142/2019 zo dňa 29. apríla 2020/.

Pri posudzovaní platnosti postúpenia pohľadávky na žalobcu je tak potrebné vychádzať z ustanovenia § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje postúpenie pohľadávky ako aj z ustanovenia § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách a to vzhľadom na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu postupoval pohľadávky vzniknuté z titulu zmluvy uzavretej podľa takéhoto právneho predpisu. Ustanovenie § 43 ods. 13 umožňuje podniku postúpiť pohľadávku inej osobe buď so súhlasom účastníka, alebo aj bez takéhoto súhlasu za predpokladu, že účastníka písomne vyzval na plnenie a účastník je napriek tejto výzve v omeškaní s platením dlhu dlhšie ako 90 dní. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k názoru, že žalobca nepreukázal počas súdneho konania splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky, pretože napriek výzve súdu nepreukázal účinné doručenie odstúpenia od zmluvy resp. jednotlivých faktúr a ktoré podľa názoru súdu možno považovať za výzvu podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. do dispozičnej sféry žalovanému, prípadne jeho súhlas s postúpením pohľadávky. Preto neboli splnené zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. v spojení s § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka a takéto postúpenie pohľadávky je neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, v dôsledku čoho žalobca nie je aktívne legitimovaný na podanie žaloby a uplatnenie si vyššie špecifikovaného nároku. Pokiaľ ide o argumentáciu žalobcu, že podľa § 151 ods. 1 CSP je potrebné považovať za nesporné skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela tak je potrebné s prihliadnutím na spotrebiteľský charakter sporu prihliadnuť na právny názor obsiahnutý v rozhodnutí Ústavného súdu SR: „I. Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. II. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP - procesné povinnosti a procesné bremená).“ /uznesenie Ústavného súdu SR z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019/.

Zároveň samotná skutočnosť, že právny predchodca žalobcu oznámil postúpenie pohľadávky žalovanému /nepreukázal však doručenie takéhoto oznámenia/ neznamená, že súd nie je oprávnený preskúmať platnosť postúpenia pohľadávky resp. existenciu pohľadávky. „Z Občianskeho zákonníka nemožno vyvodit', že dlžník by nemohol namietať a súd skúmať platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak by toto postúpenie dlžníkovi oznámil postupca, ale dlžník by mohol namietať platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak by postúpenie pohľadávky postupca dlžníkovi síce neoznámil, avšak postupník by postúpenie pohľadávky dlžníkovi preukázal. Na takéto rozlišovanie (dualitu) v postavení dlžníka (porovnaj R 119/2003) nemožno nájsť oporu v ustanovení § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podľa tohto ustanovenia ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. Z uvedeného ustanovenia však nemožno činiť záver, že dlžník sa v takomto prípade nemôže dovoliť neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie; to by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník.“ /rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28.01.2009, sp. zn. 1Cdo 76/2007/.

Z uvedených dôvodov tak súd žalobu v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že žalobca nepreukázal svoju aktívnu legitimáciu. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok - zákon č. 160/2015

Z. z.), pretože žalovaný aj keď bol úspešný v súdnom konaní v celom rozsahu, žiadne trovy konania mu nevznikli, a preto mu súd nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

5. Uvedený rozsudok včas podaným odvolaním napadol len žalobca domáhajúci sa jeho zmeny (a vyhovieť jeho žalobe v plnom rozsahu s priznaním mu náhrady trov celého konania) alebo jeho zrušenia (a vrátenia vecí súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie) poukazujúc na odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f), h), b) CSP. K splneniu podmienok pri postúpení pohľadávky poukázal na ust. článku 16 ods. 1 CSP a ust. § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách, keď poukázal na to, že v konaní bolo podľa jeho názoru preukázané, že pred postúpením pohľadávky postupca dodržal všetky zákonné podmienky, keď pre účinné postúpenie pohľadávky sa vyžadovala výzva účastníka na splnenie jeho peňažného záväzku a omeškanie účastníka so splnením peňažného záväzku nepretržite dlhšie ako 90 dní. Samotný zákon nedefinuje náležitosti výzvy, určuje len potrebu písomnej formy, keď taktiež nepojednáva ani o forme doručovania písomností účastníkov zmluvného vzťahu, s ohľadom na čo považuje za nesporné, že postupca žalovaného vyzval na splnenie jeho dlhu a to jednak prostredníctvom podania označeného ako odstúpenie od zmluvy zo dňa 14.12.2017, ako aj všetkých vystavených faktúr, ktoré sú svojim obsahom výzvami v zmysle zákona. Má tiež za to, že pôvodný veriteľ písomne žalovaného upozornil o jeho vyúčtovaných a dlžných záväzkoch voči veriteľovi, odstúpením od zmluvy, ktoré je zároveň aj relevantnou výzvou podľa zákona o elektronických komunikáciách; v tomto smere poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9CoCsp/81/2020 zo dňa 16.3.2021. Ďalej uviedol, že naďalej tvrdí, že odstúpenie od zmluvy ako aj jednotlivé faktúry boli žalovaného zasielané, keď tieto písomnosti predstavujú výzvu žalovaného k dobrovoľnej úhrade, pričom v čase samotného postúpenia pohľadávky ku dňu 27.3.2019 bol žalovaný nesporne v omeškaní dlhšie ako 90 dní s ohľadom na splatnosť označených faktúr. Nemá objektívnu vedomosť o tom, že by existovalo zákonné ustanovenie upravujúce povinnosť veriteľa zaslať dlžníkovi i ďalšie - opakované výzvy, keď je tiež názoru, že postupca ani nemal dôvod sa domnievať, že žalovanému predmetné výzvy k splateniu dlhu neboli riadne doručené. K nesporným skutkovým tvrdeniam podľa ust. § 151 ods. 1 CSP poukázal na to, že keďže jeho skutkové tvrdenia neboli žalovanou stranou popreté, bolo ich potrebné v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia považovať za tzv. nesporné skutkové tvrdenia, v dôsledku čoho má za to, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, teda sa nestotožňuje s názorom súdu prvej inštancie prezentovaným v bode 57. odôvodnenia rozsudku, keď poukazuje aj na komentár k civilnému sporovému konaniu. Nepopiera ničím právo súdu v zmysle ust. § 295 CSP vykonať aj dôkazy spotrebiteľom nenavrhnuté, avšak v žiadnom prípade sa nestotožňuje s postupom vo veci konajúcej súdu, ktorý de facto popieral skutkové tvrdenia strán sporu (jeho tvrdenie), ktoré bolo potrebné považovať podľa ust. § 151 ods. 1 CSP za nesporné, keď v prípade pochybností súdu o jeho skutkových tvrdeniach mohol dopytovať žalovaného, prípadne postupcu za účelom predloženia dôkazov na preukázanie jeho tvrdení; v tomto smere poukázal na uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 12CoCsp/40/2020 zo dňa 31.12.2020. Konajúci súd tak nepostupoval, ale z pozície pomyselného advokáta a zástupcu žalovaného ako spotrebiteľa (t.j. slabšej strany), aktívne rozporoval jeho skutkové tvrdenia napriek ich nepopretiu zo strany žalovaného a jeho žalobu pre nedostatok jeho vecnej aktívnej legitímácie zamietol; v tomto smere poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6CoCsp/28/2020 zo dňa 31.3.2021, na uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7CoCsp/9/2021 zo dňa 14.4.2021, na uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11CoCsp/17/2020 zo dňa 25.1.2021, na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17CoCsp/54/2020 zo dňa 28.1.2021 a na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/295/2019 zo dňa 10.8.2020, v nadväznosti na ktoré konajúcejmu súdu vyčítal prekročenie jeho právomoci a porušenie základnej zásady nezávislosti a nestrannosti súdu v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. K oznámeniu o postúpení pohľadávky a jeho právnym účinkom vo vzťahu dlžník-veriteľ (postupník) poukázal na ust. § 526 OZ a judikát R 119/2013, podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky, s ohľadom na čo sa nestotožňuje ani so závermi konajúceho súdu, ktorý domnelú neplatnosť postúpenia uplatňovanej pohľadávky, napriek riadnemu a preukázanému oznámeniu postupcu o postúpení automaticky, spojil s nedostatkom jeho aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Zmluva o postúpení pohľadávok nebola nikdy súdom vyhlásená za neplatný právny úkon, keď aj v prípade neplatnosti tejto zmluvy by mal ako žalobca na základe oznámenia o postúpení pohľadávky aktívnu vecnú legitímáciu na uplatňovanie pohľadávky v tomto konaní, keďže účinkom oznámenia je skutočnosť, že dlžník (žalovaný) môže docieľiť zánik záväzku plnením postupcovi, ako aj postupníkovi bez obavy, že by jeho plnenie predstavovalo bezdôvodné obohatenie, ktoréhokoľvek z takto domnelých veriteľov, teda v dôsledku uvedeného mu potom prislúcha aktívna legitímácia na

uplatňovanie pohľadávky. Konajúci súd však na oznámenie o postúpení pohľadávky cez túto prizmu (a ustálenú rozhodovaciu prax) nenazeral a svojim rozhodnutím docielil právnu neistotu dlžníka ako aj veriteľa a to všetko za situácie, kedy platnosť pohľadávky nebola medzi stranami sporu sporná; v tomto smere poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR ako aj rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Obo 1/2019. Podstatou oznámenia o postúpení pohľadávky je, že zakladá dlžníkovi - žalovanému povinnosť plniť postupníkovi - žalobcovi bez ohľadu na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávok a tým zakladá jeho aktívnu vecnú legitímáciu v konaní o zaplatenie postúpenej pohľadávky, keď prípadná neplatnosť zmluvy o postúpení je výhradne vecou sporu medzi postupcom a postupníkom, ničím však neovplyvňujúca povinnosť dlžníka plniť. Rozhodnutie konajúceho súdu sa preto jemu vôbec nejaví ako ochraňujúce spotrebiteľa, ale naopak ako vnášajúce chaos do súkromnoprávneho vzťahu medzi veriteľom a jeho dlžníkom.

6. Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu nevyjadril.

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku a viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania dospel k záveru, že vo veci je potrebné rozhodnúť podľa ustanovení §§ 387 ods. 1, 396 a 255 CSP tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď žalovanému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

8. Predmetom tohto sporu je žalobcom uplatňovaný nárok z nezaplatenej faktúry č. XXXXXXXXXX zo dňa 29.1.2018, ktorú faktúru žalovanému vystavila spoločnosť B. na základe zmluvného vzťahu so žalovaným zo dňa 13.2.2017 - Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. XXXXXXXXX, keď na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.3.2019 táto spoločnosť ako postupca uvedenú pohľadávku postúpila na žalobcu ako postupníka, ktorému postúpeniu pohľadávky predchádzalo odstúpenie od zmluvy o poskytovaní verejných služieb učené spoločnosťou B. S. s.r.o. voči žalovanému dňa 14.12.2017. Fakturovaná suma uvádza - zohľadňuje pravidelné poplatky za STV 26,50 eura, základná inštalácia technikom 50 eur a pokuty za nevrátenie scart kábla 3 eur, nevrátenie diaľkového ovládača 10 eur, nevrátenie koncového zariadenia 50 eur, nevrátenie smart karty 19,90 eur, nevrátenie zdrojového kábla 10 eur a za porušenie záväzku viazanosti 50 eur. K nariadeniu pojednávania predchádzala výzva konajúceho súdu žalobcovi, aby predložil doručku o doručení uvedeného odstúpenia od zmluvy a tiež aj listinné dôkazy preukazujúce platné postúpenie pohľadávky podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z., na ktorú výzvu žalobca súdu oznámil, že nakoľko doručenie žalovaný nepoprel, nie je podľa jeho názoru potrebné v spore uvedené ako nesporné skutkové jeho tvrdenie dokazovať, keď podľa jeho názoru ukončenie alebo neukončenie zmluvného vzťahu nemá na uplatnený nárok žiadny vplyv, nakoľko svoj nárok odvodzuje od faktúry vystavenej na základe riadne uzavretej zmluvy, pričom dodáva, že žalovaný bol pred postúpením pohľadávky v omeškaní s úhradou dlhšie ako 90 dní.

9. Nakoľko podmienkou postúpenia uplatňovanej pohľadávky v zmysle ust. § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách, nad rámec úpravy postúpenia pohľadávky podľa Občianskeho zákonníka, je existencia omeškania dlžníka dlhšie ako 90 dní napriek písomnej výzve podniku, bez splnenia ktorej podmienky nemôže byť postúpenie v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka platné, mal odvolací súd za to, že v tomto spotrebiteľskom spore sa súd prvej inštancie dôvodne zaoberal okolnosťou doručenia odstúpenia postupcu od zmluvy (odstúpenie zo dňa 17.12.2017 ku dňu 31.12.2017), ohľadom ktorého odstúpenia mal žalobca za to, že ho jednak nebolo potrebné pre nečinnosť žalovaného dokazovať a tiež že napĺňalo zákonnú podmienku pre platné postúpenie pohľadávky. Nakoľko zákon o elektronických komunikáciách nevyžaduje pred postúpením pohľadávky odstúpenie podniku od zmluvy o poskytovaní verejných služieb ale existenciu nepretržitého omeškania účastníka dlhšie ako 90 dní napriek písomnej výzve podniku, zameral odvolací súd pozornosť na naplnenie zákonnej podmienky platného postúpenia v podobe existencie písomnej výzvy (popri nepretržitom omeškaní dlhšie ako 90 dní) pred postúpením pohľadávky. Nakoľko žalobcom uplatňovaný nárok bol žalovanému postupcom fakturovaný až dňa 29.1.2018 so splatnosťou faktúry 10.2.2018, teda v čase odstúpenia postupcu od zmluvy dňa 14.12.2017 tento nárok neexistoval a nebol v tomto odstúpení od zmluvy ani uplatňovaný (žalovaný bol len upozornený na nárok na uplatnenie zmluvnej pokuty pre prípad nevrátenia straty alebo poškodenia označených poškodení) a vyžadovalo sa tiež omeškanie 90 dní od splatnosti žalovanej faktúry s podmienkou jeho predchádzajúceho doručenia, nemohla byť predmetná pohľadávka postúpená (27. 03. 2019) na základe toho, že by sa odstúpenie od zmluvy považovalo za písomnú výzvu na zaplatenie v tom čase ešte neexistujúceho - žalovanému

nevyfakturovaného (postupcom neuplatneného) nároku, v dôsledku čoho nemožno, pri chýbajúcich ďalších skutkových tvrdeniach žalobcu ohľadom iných výziev k zaplateniu (ako v odstúpení od zmluvy), konštatovať naplnenie zákonnej podmienky platného postúpenia pohľadávky a tým pádom aj aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ktorú aktívnu vecnú legitímáciu nebolo možné bez platného postúpenia pohľadávky vyvodiť ani z prípadného oznámenia postúpenia pohľadávky postupcom na žalobcu, ohľadom ktorého tiež žalobca netvrdil, kedy tak postupca učinil a kedy a ako malo dôjsť k doručeniu tohto oznámenia o postúpení. Pre nepreukázanie platného postúpenia pohľadávky preto aj odvolací súd považoval podanú žalobu za nedôvodnú a ďalšie odvolacie dôvody v kontexte zhora uvedeného už neriešil, keďže odvolací súd nemusí dať odpoveď na všetky odvolacie dôvody žalobcu. V ďalšom odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP poukazuje na závery súdu prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí (jeho odôvodnení), s ktorými sa v celom rozsahu stotožňuje.

10. Zo všetkých zhora uvedených dôvodov preto odvolací súd, pomerom hlasov 3:0, rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).